

Dosarul nr. 1-24025262-12-1-05032024; 1-616/2024

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

10 martie 2025

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Postolachi

Grefierului

Inga Stolear, Tatiana Mătășaru

Laura Rotari

Cu participarea:

Procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Pavel Vinițchi

Apărătorul inculpatului Ghebos Vasile ***** – avocat Cernolev Ion

(mandatul Seria MA, nr. *****din 26 februarie 2024)

Inculpatului

Ghebos Vasile *****

examinând în ședința de judecată publică, în procedură generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Ghebos Vasile *****, născut la *****, IDNP *****, originar din U*****, de 24 ani locuiește în *****, studii medii, neangajat în câmpul muncii, supus militar, căsătorit – un copil minor la întreținerii, cetățean al Republicii Moldova și al României, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, grade de invaliditate nu are, titluri și distincții de stat nu are, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, anterior necondamnat,

în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 325 alin. (1) din Codul penal.

Procedura de citare legală, respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 05 martie 2024 – 10 martie 2025

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța,-

C O N S T A T Ă :

Fapta prejudiciabilă constatată.

Ghebos Vasile *****, la 11.08.2021, în intervalul de timp 12.06-12.09, Ghebos Vasile aflându-se pentru documentare, în biroul predestinat controlului în linia II din incinta Aeroportului Internațional Chișinău, amplasat în mun. Chișinău, bd. Dacia 80/3, pentru încălcarea regimului de autoizolare de 14 zile instituit la intrare în Republica Moldova, la 04.08.2024, acționând cu intenție directă de corupere a unei persoane publice, conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale, dându-și seama că prin acțiunile sale încalcă ordinea relațiilor sociale cu privire la buna desfășurare a activității în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere, urmărind scopul neatragerii la răspundere contravențională, personal, a promis, oferit și dat, agentului constatator, ofițer superior al Sectorului de Poliție de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al IGPF al MAI, Jordan

Gheorghe și ofițerului superior al Sectorului de Poliție de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al IGPF al MAI, Pîntea Alina, care în virtutea prevederilor art. 123 alin.(2) din Codul penal aveau calitatea de persoană publică, abilitată în temeiul art. 6 alin. (5) al Legii nr. 283 din 28.12.2011, cu privire la Poliția de Frontieră și art. 400 alin. (3³) Cod Contravențional, cu atribuții de constatare și examinare a contravențiilor prevăzute de art. 76 Cod Contravențional, bani ce nu i se cuvin, în sumă de 200 lei, pentru ca ultimii, să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și anume, de a nu constata, examina și de a nu-l trage la răspundere pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 76¹ alin. (1) Cod contravențional (*nerespectarea măsurilor de profilaxie și prevenire a bolilor epidemice*), iar în rezultat, agentul constator Jordan Gheorghe și Pîntea Alina au acceptat și primit mijloacele bănești și, i-au permis traversarea frontierei pe direcția ieșire, fără a îi întocmi procese-verbale cu privire la contravenție.

Prin acțiunile sale intenționate, **Ghebos Vasile *******, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi: ***coruperea activă, adică promisiunea și darea, personal, unei persoane publice, de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.***

Privind procedura.

În ședința de judecată, inculpatul Ghebos Vasile ***** a declarat că nu recunoaște vina în săvârșirea circumstanțelor de fapt incriminate, pledând pentru examinarea cauzei în ordine generală, iar în aceste condiții, în conformitate cu articolele 351 și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba română, în ședință publică, cu participarea procurorului, inculpatului și a apărătorului Cernolev Ion care și-a asumat angajamentul de a apăra interesele inculpatului Ghebos Vasile ***** în cauza penală respectivă (mandatul Seria MA, nr. ***** din 26 februarie 2024), procedură care a fost acceptată de toți participanții în proces.

Totodată, în cadrul ședinței de judecată inculpatul Ghebos Vasile ***** a înaintat cerere prin care a solicitat examinarea cauzei penale în lipsa sa, conform prevederilor art.321 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală.

În acest sens instanța de judecată precizează că a întreprins toate măsurile necesare de asigurare a prezenței inculpatei în ședințele de judecată, însă ultima a înaintat cerere de examinare în lipsa sa a cauzei penale, motiv pentru care instanța consideră că au fost respectate prevederile art. 321 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, circumstanțe ce au dus la dispunerea examinării cauzei în lipsa inculpatei.

Așa, potrivit prevederilor legale enunțate, judecarea cauzei poate avea loc în lipsa inculpatului, când inculpatul solicită judecarea cauzei în lipsa sa, dacă instanța constată existența circumstanțelor excepționale și a motivelor obiective care justifică absența inculpatului la ședință, în acest sens, inculpatul declarând solemn într-o ședință precedentă sau prezentând un înscris contrasemnat de apărătorul său prin care își manifestă dorința bazată pe o alegere în cunoștință de cauză de a renunța în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței, iar renunțarea nu contravine unui interes public mai important.

Reieșind din cele enunțate mai sus, instanța reține că, deși a fost dispusă examinarea cauzei în lipsa inculpatei prin prisma dispozițiilor legale citate, garanțiile procesului echitabil revendicate de art. 6 CEDO au fost într-un total respectate, acesta fiind reprezentată în instanță de avocatul Cernolev Ion, căruia i-a fost acordată pe tot parcursul examinării cauzei posibilitatea prezentării probelor.

În susținerea acestei concluzii, instanța de judecată ține să menționeze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa acuzatului (inculpatului) este admisă de CtEDO în condițiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoștință materialele cauzei. În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterile cauzei fiind un element esențial al asigurării principiului contradictorialității și al unui proces echitabil, în general. După cum a decis Curtea în mod constant în jurisprudența sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 a aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată” toate acestea fiind de neconceput fără prezența sa.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

Inculpatul **Ghebos Vasile *******, fiind audiat în ședința de judecată, prin expunere factologică, a declarat că, în anul 2021 în august a venit din ***** , acolo locuiește de 24 ani cu familia. În ***** își are activitatea, a venit pe un termen de 7 zile. A întrebat persoana care este responsabilă de vânzarea билетelor de avion cum se procedează în perioada de Covid. I s-a comunicat ca să meargă fără grija, că ***** se află într-o zonă verde care nu necesită de a sta la domiciliu. Înainte de acest fapt i-a recomandat să meargă să facă un test de Covid pentru a nu fi oprit la Aeroportul Internațional Charf de GOLF. A făcut testul care avea rezultat negativ, apoi a cumpărat bilete de avion tur-retur. După care a mers la aeroport, a trecut toate verificările necesare procedurii, i-a fost cerut să prezinte testul la Covid. Fiind negativ a fost lăsat să meargă pentru a putea zbura. A venit în Moldova la cumătria finuțului, după eveniment a fost la laborator pentru a repeta testul acompaniat de către cumătra *****Lidia, deoarece nu cunoaște bine orașul. Medicul i-a confirmat să vină mâine la ora 05:00 dimineața, deoarece nu va fi valabil, așa și a făcut. A ridicat testul fiind negativ, după care a mers spre Aeroport. Ajungând la Aeroport însoțit de cumătrii, ți-a luat rămas bun și a plecat în Aeroport pentru a face înregistrare actelor. La înregistrare a dat pașaportul, buletinul și testul Covid cu rezultatul negativ. În timpul acesta s-a apropiat o doamnă și un domn și i-a spus că să îi urmeze. Astfel, a mers cu ei în birou de verificare.

Menționează că, erau rânduri de oameni de diferite naționalități care vorbeau în diferite limbi, cu nervi, cu panică. După care a intrat în încăpere și a înțeles de ce este învinuit, precum că nu a respectat regimul de izolare la domiciliu de 14 zile. La ce a răspuns că nu a fost informat, doar din surse de pe internet. Însă din sursele de pe internet nu a știut că persoanele venite de pe teritoriul Franței trebuie să stea izolat la domiciliu. Cunoștea că trebuie să stea la domiciliu doar persoanele care veneau de pe teritoriul țărilor care era indicate cu roșu. Reieșind din faptul că ***** era indicată în zona verde, fără pericol a luat decizi de a veni în Moldova de a nu sta izolat la domiciliu, că serviciu nu-i permitea de a sta mult timp. În Moldova toate țările sunt în zona roșie. A fost reținut 35 min. și anunțat că este reținut, după verificare a fost eliberat. A devenit nervos că deja pierdea zborul, nu a făcut nimic, nu este criminal de ce a fost reținut. A fost întrebat dacă cunoaște ce urmează să facă, a comunicat că ”nu știe ce să facă, ce vor, ce să le propună ca să fie eliberat”.

Pe parcurs a aflat numele domnișoarei Alina care i-a spus să le ofere de un ceai. A spus că nu are bani, dar a lăsat cartea sa de vizita și când doresc să vină în ***** pot sa le fie ghid. Când s-a anunțat numele lui la microfon a fost eliberat. După care a plecat la bord.

La faza de urmărire penală a dat alte declarații, deoarece a fost nevoit să-și schimbe declarațiile, deoarece se simțea rău și dorea să fie eliberat. Venea de 3 ori pe an acasă, deoarece mama sa se afla într-o stare gravă. Când a ajuns în anul 2023 a fost reținut în Aeroport, toată lumea a plecat însă pe el l-au reținuta. Au venit doi domni și un polițist în formă, polițiști nu sau prezentat, au scos cătușile și i-au fost aplicate. Totodată i s-a comunicat că este dat în căutare, fapt care el nu cunoștea. A fost dus la Inspectoratul de Poliție Botanica, nu ține minte cât a stat acolo, apoi a fost dus la izolator. În timp cât a fost dus acolo a rugat să-i de-a geanta pentru a lua medicamente, fiind bolnav de diabet zaharat, astma. Două zile cât a stat acolo i-a fost rău, a fost chemată ambulanța de două ori, i s-a ridicat tensiunea, zahărul în sânge. A cerut ca să i se ofere posibilitatea de a suna pe cumătrii săi pentru a cunoaște unde se află și în ce stare este. I-au permis ca să-și sune cumătrii, ultimii au rămas șocați. De către cumătrii a fost întrebat care a fost motivul reținerii, le-a comunicat că nici el nu cunoaște care este motivul. În acest timp cumătra i-a angajat un avocat. A mințit la faza de urmărire penale, precum că a oferit 200 lei pentru a fi eliberat. A deschis saltarul și i-a dat cartea de vizita pentru că el nu avea bani să le ofere, dar în saltar erau bani, însă nu oferți de mine.

Concretizează, că nu a oferit bani, doar o carte de vizită.

În susținerea învinuirii, de către partea acuzării au mai fost administrate și cercetate următoarele probe cu declarații ale martorilor și mijloace de probă:

- ***Declarațiile martorului *****Lidia***, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP, a declarat că, este în relații de prietenie, totodată este și cumătru cu domnul Ghebos Vasile.

În luna august anul 2021 domnul Vasile Ghebos a venit la ei în ospetie, pentru a sărbători cumătria fiului său care a avut loc la data de 06 august 2021. Dumnealui a venit cu câteva zile înainte de eveniment și a plecat cu câteva zile după eveniment. Înainte de plecarea cu 24 ore domnul Vasile a fost și a efectuat testul Covid, rezultatul l-au ridicat împreună cu domnul Vasile de la clinica ALFA Diagnostica de lângă spitalul de Urgență. În urma rezultatului care era negativ, dumnealui a plecat la domiciliu unde locuia, în ***** cu familia sa.

Menționează că, data exactă când a plecat domnul Vasile nu o cunoaște, după cumătrie, peste câteva zile după eveniment, l-au petrecut până la Aeroport, alte detalii nu cunoaște. Nu cunoaște nimic cu referire la reținere lui Vasile, a aflat despre învinuire după ce a revenit în țară.

- ***Proces-verbal din 21.12.2021*** în care au fost consemnate rezultatele săvârșirii infracțiunii. (f.d. 12, vol. I)

- ***Procesul-verbal de ridicare din data de 25.02.2022*** prin care a fost ridicate din cadrul c/p *****: Raport din 29.06.2021 pe 01 filă; Ordonanță privind dispunerea măsurii speciale de investigații cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea din 29.06.2021 pe 03 file; Demers privind autorizarea măsurii speciale de investigații cercetarea domiciliului și/sau instalare în el a aparatelor ce asigură supravegherea 29.06.2021 pe 03 file; Scrisoare de însoțire nr. 7999 din 29.06.2021 pe 01 filă; încheiere/mandat judecătoresc privind autorizarea măsurii speciale de investigații cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea din 30.06.2021 pe 04 file; Scrisoare de însoțire nr. 8135 din 01.07.2021 pe 01 filă; Raport din 26.07.2021 pe 01 filă; Ordonanță privind prelungirea MSI cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea din 27.07.2021 pe 03 file; Scrisoare de însoțire nr. 9196 din 27.07.2021 pe 01 filă; Demers privind prelungirea măsurii speciale de investigații cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea 27.07.2021 pe 03 file; încheiere/mandat judecătoresc privind

prelungirea măsurii speciale de investigații cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea din 27.07.2021 pe 04 file; Scrisoare de însoțire nr. 9270 din 28.07.2021 pe 01 filă; Raport din 24.08.2021 pe 01 filă; Ordonanță privind prelungirea MSI cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea din 24.08.2021 pe 03 file; Scrisoare de însoțire nr. 10309 din 24.08.2021 pe 01 filă; Demers privind prelungirea măsurii speciale de investigații cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea 24.08.2021 pe 03 file; încheiere/mandat judecătoresc privind prelungirea măsurii speciale de investigații cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea din 25.08.2021 pe 06 file; Scrisoare de însoțire nr. 10378 din 25.08.2021 pe 01 filă; Proces-verbal de consemnare a rezultatelor obținute la efectuarea măsurii speciale de investigații din 29.09.2021 pe 07 file; **Stenograma** pe 2 file; Ordonanță privind constatarea legalității MSI cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea din 29.09.2021 pe 05 file; Demers privind constatarea legalității măsurii speciale de investigații cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea din 30.09.2021 pe 06 file; Scrisoare de însoțire nr. 11701 din 30.09.2021 pe 01 filă; încheiere judecătoresc privind constatarea legalității măsurii speciale de investigații cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea din 01.10.2021 pe 06 file; **Fișierul audio-video: Rec1 20210811 120616 EXP EXP.** (f.d.30-103, vol. I)

- **Procesul-verbal de ridicare din data de 14.04.2022** prin care a fost ridicate din cadrul c/p *****: demersul CNA nr. 03/22-4578 din 08 noiembrie 2021 pe 2 file; răspunsul IGPF al MAI nr. 35/19-2/3620 din 18.10.2021 pe 2 file; demersul CNA nr. 03/22-4738 din 21.10.2021 pe 6 file; răspunsul IGPF al MAI nr. 35/7-4-6173 din 05.11.2021 pe 5 file; demersul CNA nr. 03/22-5088 din 15.11.2021 pe 5 file; răspunsul IGPF al MAI nr. 35/7-4-6491 din 18.11.2021 pe 3 file; demersul CNA nr. 03/22-4996 din 08.11.2021 pe 3 file; răspunsul IGPF al MAI nr. 35/7-4-6314 din 11.11.2021 pe 17 file; demersul CNA nr. 03/22-4976 din 04.11.2021 pe 6 file; răspunsul STI al MAI nr. 8/6-2-8420 din 10.11.2021 pe 1 filă; cazierul contravențional în privința cet. Ghebos Vasile pe 1 filă; demersul CNA nr. 03/22- 5490 din 06.12.2021 pe 2 file; răspunsul IGPF al MAI nr. 35/2-3-7064 din 14.12.2021 pe 2 file; demersul CNA nr. 03/22-67 din 06.01.2022 pe 14 file; **răspunsul IGPF al MAI nr. 35/7-4-414 din 24.01.2022 pe 4 file**; demersul CNA nr. 03/22-491 din 31.01.2022 pe 08 file; **răspunsul Agenției Naționale pentru Sănătate Publică nr. 01-15-861 din 02.03.2022** pe 12 file; răspunsul IGPF al MAI nr. 35/19-2/3502 din 11.10.2021 pe 1 filă. (f.d. 107-203)

- **Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2023** nr. 1a-818/22, prin care s-a dispus respingerea apelului lui Pîntea Alina, ca fiind inadmisibil. (f.d. 5-20, 90-91 vol. II)

- **sentința judecătorească Chișinău, sediul Buiucani din 28 martie 2022** nr. 1-446/2022, potrivit căreia Jardan Gheorghe Ion a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art. 324 alin. (4), 324 alin. (2), lit. b), 324 alin. (2) lit. b), c), 324 alin. (2) lit. b), c), 324 alin. (2) lit. b), c), 324 alin. (2) lit. b), c), 324 alin. (2) lit. b), c), 324 alin. (2) lit. b), c), 324 alin. (2) lit. b), c), 324 alin. (2) lit. b), c), 324 alin. (2) lit. b), c), 324 alin. (2) lit. b) din Codul Penal (f.d.23-52, 64-89 vol. II);

Poziția acuzatorului de stat.

Acuzatorul de stat Pavel Vinițchi în dezbaterile judiciare a invocat că de către organul de urmărire penală corect au fost calificate acțiunile inculpatului în baza articolului incriminat, iar în cadrul efectuării urmăririi penale au fost administrate destule probe de constatare a vinovăției inculpatului.

Astfel, potrivit rechizitoriului, la faza urmăririi penale au fost administrate următoarele probe utile, concludente și pertinente care, fiind examinate în ședința de judecată, dovedesc integral și incontestabil vinovăția inculpatului **Ghebos Vasile ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) din Codul penal, adică, coruperea activă, prin oferire personal unei persoane publice bani ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, și anume: declarațiile martorilor; copia acțiunilor procesuale și măsurilor special de investigație efectuate în cadrul cauzei penale nr.*****; procesele-verbale ale acțiunilor de urmărire penală efectuate, în special a măsurilor speciale de investigație, cu înregistrare de imagini și convorbiri, fișierul audio-video Recl 20210811 120616 EXP EXP; documente ș.a.

Cauza penală a fost examinată în instanța de judecată în procedura generală, fiind examinate probele acuzării, conform rechizitoriului, administrate legal în cadrul efectuării urmăririi penale pe cauza penală dată și examinate în instanța de judecată.

Potrivit actului de acuzare, la 11.08.2021 în intervalul de timp 12.06-12,09, Ghebos Vasile aflându-se pentru documentare în biroul predestinat controlului în linia II din incinta Aeroportului Internațional Chișinău, amplasat în mun. Chișinău. bd. Dacia 80/3, pentru încălcarea regimului de autoizolare de 14 zile, instituit la intrare în Republica Moldova, la 04.08.2024, acționând cu intenție directă de corupere a unei persoane publice, conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale, dându-și seama că prin acțiunile sale încalcă ordinea relațiilor sociale cu privire la buna desfășurare a activității în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere, urmărind scopul neatragerii la răspundere contravențională, personal, a promis, oferit și dat, agentului constatator, ofițer superior al Sectorului de Poliție de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al IGPF al MAI Jordan Gheorghe și ofițerului superior al Sectorului de Poliție de Frontieră Aeroportul internațional Chișinău al IGPF al MAI, Pîntea Alina, care în virtutea prevederilor art. 123 alin.(2) din Codul penal aveau calitatea de persoană publică, abilitată în temeiul art. 6 alin. (5) al Legii nr.283 din 28.12.2011, cu privire la Poliția de Frontieră și art.400 alin.(3) Cod Contravențional, cu atribuții de constatare și examinare a contravențiilor prevăzute de art. 76¹ Cod Contravențional, bani ce nu i se cuvin, în sumă de 200 lei, pentru ca ultimii, să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și anume, de a nu constata, examina și de a nu-1 trage la răspundere pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.76¹ alin. (1) Cod contravențional (*nerespectarea măsurilor de profilaxie și prevenire a bolilor epidemice*), iar în rezultat, agenții constatori Jordan Gheorghe și Pîntea Alina au acceptat și primit mijloacele bănești și i-au permis traversarea frontierei pe direcția ieșire, fără întocmi procese-verbal cu privire la contravenție.

Analizând personalitatea inculpatului s-a stabilit că ultimul la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nefiind judecat, nu se află la evidență narcologică, nu se află la evidență psihiatrică, vina nu și-a recunoscut-o.

Circumstanțe atenuante : - nu au fost stabilite; Circumstanțele agravante – nu au fost stabilite;

Reieșind din cele expuse mai sus, solicită a fi recunoscut vinovat **Ghebos Vasile ******* de săvârșirea infracțiunii prevăzute de **art.325 alin.(1) din Codul penal** și în baza acestui articol ai aplica o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1500 u/c;

În susținerea nevinovăției inculpatului Ghebos Vasile *****, prin intermediul avocatului Cernalev Ion, a solicitat pronunțarea unei sentințe de achitare, reținând următoarele:

Ghebos Vasile i se incriminează că a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativa: coruperea activă, adică promisiunea și darea, personal, unei persoane publice, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.

În rechizitoriu procurorul la fel indică, că Ghebos Vasile a realizat latura obiectivă a componenței de infracțiuni prevăzute de art. 325 alin.(1) CP prin modalitatea de promisiunea și darea, personal, unei persoane publice, de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.

Prin urmare prin ordonanța de punere sub învinuire a Ghebos Vasile procurorul a încălcat flagrant prevederile art. 281 Cod de procedură penală, deoarece a înaintat inculpatei o învinuire neclară, neconcretă, neprecisă, declarativă, fapt ce contravine principiului legalității prevăzut de art. 7 Cod de procedură penală, principiului asigurării dreptului la apărare stipulat în art. 17 Cod de procedură penală, art. 23, 26 din Constituție și art. 6 alin. (3) lit. a) din CEDO, care prevede că orice persoană acuzată de o infracțiune are ca minimum dreptul să fie informată, în cel mai scurt timp, într-o limbă pe care o înțelege și de o manieră detaliată asupra naturii și cauzei acuzării împotriva sa.

Prin urmare, învinuirea înaintată este una neclară, aceasta provoacă carențe esențiale și imposibilitatea asigurării apărării efective. Vinovat de situația stupidă creată este partea acuzării, care la finisarea urmării penale, ca și în cadrul acesteia, grav a încălcat prevederile legale, drepturile și garanțiile inculpate la apărare, implicit la un proces echitabil, fiind ignorate elementarele norme, reguli și garanții procesuale.

Apărarea reiterează că în virtutea alineatelor (2) și (3) art. 17, alin. (2) art. 314 Cod procedură penală, instanța are obligația pozitivă să asigure inculpatului condiții indispensabile deplinei exercitări a drepturilor procesuale, care, în speță, deja sunt grav afectate, inclusiv drepturile garantate de § 3 lit. a) art. 6 din Convenție, care asigură, că persoana trasă la răspundere trebuie să fie informată în termenul cel mai scurt, ..și în mod amănunțit asupra naturii și cauzei acuzării aduse împotriva sa. însemnând că trebuia să fie expuse fapte concrete pretins a fi infracționale și nu ipoteze sau informații, iar aceasta nu înseamnă că poate fi adusă o învinuire sterilă, de serviciu sau o învinuire alogică, ca și în speța de față.

Astfel, examinând elementele constitutive ale infracțiunii imputate inculpatului prin prisma normei art.325 alin.(1) din Cod penal, partea apărării constată că, obiectul juridic special infracțiunii supuse analizei îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

Obiectul material sau imaterial al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile sau avantajele, sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice.

Prin „bunuri,, se are în vedere, printre altele: semnele bănești autentice, valorile mobiliare de stat autentice alte titluri de valoare.

În calitate de bunuri se pot enumera semnele bănești autentice, adică bancnotele sau monedele metalice autentice, inclusiv cele jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine, dar și valorile de stat mobiliare autentice și alte titluri de valoare autentice.

Reușind în învinuirea înaintată obiectul material al preținsei infracțiuni constă remunerația ilicită, exprimată prin bunuri-semne bănești autentice, în suma de 200 lei.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal este constituită din

fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de promisiune, oferire sau dare, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru altă persoană.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la 325 alin. (1) Cod penal poate avea loc prin realizarea următoarelor trei modalități normative cu caracter alternativ:

- *promisiunea* unei persoane publice sau a unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin;
- *oferirea* unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă și care nu i se cuvin;
- *darea* unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă și care nu i se cuvin.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile inculpatului Ghebos Vasilie în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, considerând că în acțiunile acestuia sunt prezente toate 3 modalități normative ale laturii obiective: *promisiunea, oferirea și darea* personal, unei persoane publice, de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, or, în conținutul rechizitoriului se conțin sintagmele că ..., Ghebos Vasile aflându-se pentru documentare în biroul predestinat controlului în linia II din incinta Aeroportului Internațional Chișinău, amplasat în mun. Chișinău. bd. Dacia 80/3, pentru încălcarea regimului de autoizolare de 14 zile instituit la intrare în Republica Moldova, la 04.08.2024, acționând cu intenție directă de corupere a unei persoane publice, conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale, dându-și seama că prin acțiunile sale încalcă ordinea relațiilor sociale cu privire la buna desfășurare a activității în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere, urmărind scopul neatragerii la răspundere contravențională, personal, a promis, oferit și dat, agentului constator, ofițer superior al Sectorului de Poliție de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al IGPF al MAL Jordan Gheorghe și ofițerului superior al Sectorului de Poliție de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al IGPF al MAI, Pîntea Alina, care prin prisma art. 123 alin.(2) din Codul penal, reprezintă persoană publică, bani ce nu i se cuvin, în vederea pentru a nu fi tras la răspundere pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 76¹ alin. (1) Cod contravențional.

Totodată unica probă pe care se bazează învinuirea adusă lui Ghebos Vasile se rezumă la *procesul-verbal din 29 septembrie 2021 pe 7 file și Stenograma de 2 file* de consemnare a rezultatelor obținute la efectuarea măsurii speciale de investigație - cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video, a celor de fotografiat și de filmat, și anume, cercetarea biroului predestinat controlului în linia II din incinta Aeroportului Internațional Chișinău, amplasat pe adresa bd. Dacia 80/3, și instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video și a celor de filmat, potrivit căruia au fost identificate și apreciate drept pertinente: *convorbirea purtată de către ofițer superior al Sectorului de Poliție de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al IGPF al MAL Jordan Gheorghe și ofițerului superior al Sectorului de Poliție de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al IGPF al MAI, Pîntea Alina cu persoana identificată Ghebos Vasile, la data de 11.08.2021 în intervalul de timp cuprins între orele 12:06-12:09 fixată în fișierul audio-video cu denumirea Recl_20210811_120616_EXP_EXP*. fișier care a fost vizualizat în ședința de judecată.

Totodată, potrivit anexei la procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor sau a imaginilor efectuate la data de 11.08.2021, din stenograma comunicărilor purtate de către Pîntea Alina, Jordan Gheorghe și d-ul Ghebos Vasile an. 11.04.1976 se constată

că, la de 11.08.2021 în intervalul de timp cuprins între orele 12:06-12:09, în biroul predestinat controlului în linia II din incinta Aeroportului Internațional Chișinău, amplasat pe adresa bd. Dacia 80/3 se află polițiștii de frontieră Pîntea Alina, Jordan Gheorghe unde a avut loc următorul discuție:

Pîntea Alina - cu băietul ce să facem? Testul se acceptă numai după a șaptea zi, la a opta

Ghebos Vasile - Vă jur că mai mult numai vin, am pierdut părinții, am pierdut tot nu mai am pe nimeni. Vă jur că numai vin mai mult în țara asta.

Pîntea Alina - ce să facem cu dânsul.

Jardan Gheorghe - ce propuneți?

Ghebos Vasile - să-mi dați drumul să mă duc, viața mea e acolo familia mea e acolo casa mea e acolo tot e acolo.

Pîntea Alina - ce propuneți?

Ghebos Vasile - să vă dau să beți o cafea

Pîntea Alina - puneți aici

Aici partea apărării, accentuează că *promisiunea reprezintă angajamentul pe care corupătorul și-l asumă față de o persoană publică de a-i transmite în viitor - într-un termen determinat sau nedeterminat - remunerația ilicită, dacă acea persoană publică va acționa în sensul dorit de corupător*, însă din conținutul discuției înregistrate între polițiștii de frontieră Pîntea Alina, Jordan Gheorghe cu Ghebos Vasile rezultă, că ultimul concretizează să-mi dați drumul să mă duc, viața mea e acolo familia mea e acolo casa mea e acolo tot e acolo, la ce polițistul de frontieră Pîntea Alina și Jordan Gheorghe răspunde că ce propuneți?”, nefiind identificat în discuțiile acestora un angajament expres al lui Ghebos Vasile de a transmite careva mijloace bănești lui Pîntea Alina și Jordan Gheorghe.

Cu referire la cea de-a doua modalitate incriminată lui Ghebos Vasile, apărarea menționează că *oferirea* se exprimă prin prezentarea, etalarea, înfățișarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice, cu toate aceste din vizualizarea fișierelor audio-video cu denumirea Recl_20210811_120616_EXP nu se deslușesc existența a căror va acțiuni din partea lui Ghebos Vasile de a prezenta în fața lui Pîntea Alina și Jordan Gheorghe a unor mijloace bănești în vederea determinării celor din urmă pentru a nu fi sancționat contravențională, așa cum i se impută prin rechizitoriu. Or, din imagini nu se vede că în timpul discuției cu polițiștii de frontieră să fie etalate careva mijloace bănești în sumă de 200 lei.

În ce privește cea de-a treia modalitate normativă a acțiunii prejudiciabile prevăzută la alin. (1) art. 325 Cod penal, incriminată lui Ghebos Vasile partea apărării menționează că *darea constituie înmânarea, remiterea, predarea efectivă a remunerației ilicite* de către corupător către persoana publică, acțiune care este corelativă primirii foloaselor necuvenite de către persoana publică.

La caz, acuzarea indică din imaginile video prezentate, s-ar observa că Ghebos Vasile la min. 02:42 Ghebos Vasile ar scoate din portofel mijloace financiare asemănătoare cu lei moldovenești în sumă neidentificată pe care le pune în locul indicat de către polițistul Pîntea Alina și anume în safeul aflat în biroul de serviciu.

Potrivit declarațiilor Ghebos Vasile date în ședința de judecată acesta a indicat că nu susține declarațiile date la faza de urmărire potrivit căra ar fi transmis suma de 200 lei, dar a transmis o carte de vizită că în cazul în care polițiștii vor fi în Paris acesta le poate o feri o excursie și arăta orașul fiind stabilit de mult timp.

La materiale cauzei partea acuzării nu a prezentat nici un mijloc de probă că exist obiectul

material și acestea ar fi mijloace bănești autentice, confirmate printr-un raport de expertiză.

Partea apărării menționează, că pentru pronunțarea unei sentințe de condamnare, în speța concretă, este determinarea certă a existenței mijloacelor bănești indicate în rechizitoriu.

Or, potrivit învinuirii aduse inculpatului Ghebos Vasile, obiectul material al infracțiunii de corupere activă îl reprezintă mijloacele bănești în sumă de 200 lei, care constituie bunuri în sensul dispoziției art. 325 alin. (1) Cod penal și reprezintă în spiritul acestei norme o remunerație ilicită.

Faptul că mijloacele bănești constituie bunuri este întemeiat pe dispozițiile art. 455 alin. (1) Cod civil, conform cărora, bunuri sânt toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective și drepturile patrimoniale.

Totodată, potrivit învinuirii înaintate lui Ghebos Vasile, latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă, în speță, s-a manifestat prin acțiunea de dare unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin cu mențiunea că suma de bani nu a fost stabilită, fără a fi numite careva expertize judiciare în vederea identificării pretinsei bancnote de bani în vederea stabilirii nominalului; seriei și numărului de înregistrare cu solicitarea ulterioară a informației de la Banca Națională a Republicii Moldova dacă o astfel de bancnotă a fost pusă în circuit, confirmându-se suplimentar că nu este falsă și are valoare.

Așadar, atât organul de urmărire penală nu a administrat, cât și acuzatorul de stat nu a prezentat probe ce ar demonstra faptul că, organul de urmărire penală a depistat și/sau ridicat anume mijloacele bănești, presupuse de a fi date de către Ghebos Vasile lui Pîntea Alina și Jordan Gheorghe în scopul de anume fi sancționat în baza art. 76¹ alin. (1) Cod contravențional, după cum se indică în rechizitoriu privind învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Codul penal.

Astfel, această omisiune împiedică determinarea certă a obiectului material al infracțiunii în cauză și, în mod corespunzător, face imposibilă stabilirea juridică certă a corespunderii exacte între semnele prejudiciabile ale faptei săvârșite și semnele componente de infracțiune, prevăzute de dispoziția normei penale în cauză (art. 325 alin. (1) Codul penal), iar în ansamblu, circumstanțele date impun necesitatea adoptării soluției de achitare.

Ori probele prezentate de procuror că la data de 11.08.2021 în intervalul de timp cuprins între orele 12:06-12:09 ar fi avut loc transmiterea de mijloace financiare asemănătoare cu lei moldovenești în sumă neidentificată, urmează a fi tratate potrivit principialului *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție.

Potrivit art. 132⁵ alin. 9 CPP (în redacția Legii la acel moment) prevede că judecătorul de instrucție poate dispune, prin încheiere motivată, folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații dintr-o cauză penală în alta doar dacă infracțiunea săvârșită este de același gen sau în privința infracțiunilor de terorism, crimă organizată sau infracțiunilor ce atentează la securitatea statului, dar nu mai târziu de 3 luni din momentul obținerii informației.

Astfel acțiunea de urmărire penală cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video, a celor de fotografiat și de filmat, și anume, cercetarea biroului predestinat controlului în linia II din incinta Aeroportului Internațional Chișinău și instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video și a celor de filmat, potrivit căruia au fost identificate și apreciate drept pertinente: convorbirea purtată de către polițistul de frontieră Jordan Gheorghe și Pîntea Alina cu persoana identificată Ghebos Vasile, a avut loc la data de 11.08.2021 în intervalul de timp cuprins între orele 12:06-12.09, iar încheierea judecătorului de instrucție și mandat nr. 13-8959/2021 au fost emise de judecătoria Chișinău sediul Ciocana (f.d. 22-26 vol.1 la data de 29.12.2021, cu

depășirea termenului de 3 luni de zile prevăzute de art. 132⁵ alin. 9 CPP.

Conform dispozițiilor art.93 alin.3-4 CPP, care prevede că elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organul de urmărire penală sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

Datele de fapt obținute prin activitatea specială de investigații pot fi admise ca probe numai în cazurile în care ele au fost administrate și verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute la alin.(2), în conformitate cu prevederile legii procesuale, cu respectarea drepturilor și libertăților persoanei sau cu restricția unor drepturi și libertăți autorizată de către instanța de judecată.

În conformitate cu dispozițiile art. 94 alin.1 punct., 8 CPP care indică că în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod.

Cu referire la celelalte probe prezentate de organul de urmărire penală în susținerea vinovăției inculpatului Ghebos Vasile menționăm că din conținutul procesul-verbal de ridicare din data de 14.04.2022 prin care a fost ridicată din cadrul c/p *****: demersul CNA nr. 03/22-4578 din 08 noiembrie 2021 pe 2 file; răspunsul IGPF al MAI nr. 35/19-2/3620 din 18.10.2021 pe 2 file; demersul CNA nr. 03/22-4738 din 21.10.2021 pe 6 file; răspunsul IGPF al MAI nr. 35/7-4- 6173 din 05.11.2021 pe 5 file; demersul CNA nr. 03/22-5088 din 15.11.2021 pe 5 file; răspunsul IGPF al MAI nr. 35/7-4-6491 din 18.11.2021 pe 3 file; demersul CNA nr. 03/22-4996 din 08.11.2021 pe 3 file; răspunsul IGPF al MAI nr. 35/7-4- 6314 din 11.11.2021 pe 17 file; demersul CNA nr. 03/22-4976 din 04.11.2021 pe 6 file; răspunsul STI al MAI nr. 8/6-2-8420 din 10.11.2021 pe 1 filă; cazierul contravențional în privința cet. Ghebos Vasile pe 1 filă; demersul CNA nr. 03/22- 5490 din 06.12.2021 pe 2 file; răspunsul IGPF al MAI nr. 35/2-3-7064 din 14.12.2021 pe 2 file; demersul CNA nr. 03/22-67 din 06.01.2022 pe 14 file; răspunsul IGPF al MAI nr. 35/7-4-414 din 24.01.2022 pe 4 file; demersul CNA nr. 03/22-491 din 31.01.2022 pe 08 file; răspunsul Agenției Naționale pentru Sănătate Publică nr. 01-15-861 din 02.03.2022 pe 12 file; răspunsul IGPF al MAI nr. 35/19-2/3502 din 11.10.2021 pe 1 filă, nu rezultă nici o informație relevantă și pertinentă din care ar rezulta determinarea certă a existenței mijloacelor bănești indicate în rechizitoriu, or din procesele-verbale menționate rezultă acțiunile organului de urmărire penală de ridicare a actelor de dispoziție la dispunerea măsurii speciale de investigație.

Prin ordonanța privind pornirea urmăririi penale din 22 decembrie 2021 organul de urmărire penală pentru prima dată expune fapta infracțională ca pe o faptă deja constatată și săvârșită de Ghebos Vasile, însoțită de calificarea juridică - penală a acestei fapte și dincolo de orice dubiu indică că, persoana concretă este urmărită penal pentru această faptă, astfel că organul de urmărire penală a oficializat suspiciunile de săvârșire a unei infracțiuni față de persoana concretă.

Ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit în sensul dispoziției art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală, este considerată acea ordonanță în care organul de urmărire penală pentru prima dată de la pornirea urmăririi penale expune fapta infracțională ca pe o faptă deja constatată și săvârșită de o persoană concretă, în speță acestea persoană fiind Ghebos Vasile, însoțită de calificarea juridico-penală a faptei. Astfel, organul de urmărire penală oficializează suspiciunile existente privind săvârșirea unei infracțiuni concrete de către o persoană determinată deja, iar în continuare toate acțiunile organului sunt îndreptate spre acumularea de probe întru confirmarea vinovăției acesteia. Totodată potrivit jurisprudenței Curții Europene, în materie penală noțiunea de acuzație are un sens autonom, aceasta fiind interpretată ca o notificare oficială care emană de

la autoritatea competentă a unui reproș de a fi comis o infracțiune. Notificarea nu trebuie să aibă o anumită formă, având acest caracter orice act implicit, care emană de la autoritatea de stat și care produce efecte importante asupra situației persoanei, conținând o acuzație penală implicită

În decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate a sesizării nr. 123g/2016 privind excepția de neconstituționalitate a art. 274 alin. (7) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova (începerea urmăririi penale) nr. 12 din 07.02.2017 (Monitorul Oficial nr.8 91/38 din 24.03.2017) s-a indicat expres că toate acțiunile procesuale care se desfășoară la etapa premergătoare urmăririi penale au un caracter, „*sui generis*” concentrat asupra scopului de a stabili și confirma existența bănuielii rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și este circumscrisă termenului de 30 de zile de la momentul sesizării sau autosesizării organului de urmărire penală sau a procurorului.

Sub acest aspect urmează de evidențiat faptul că în speța Ghebos Vasile a fost supus unor repercusiuni importante prin efectuarea măsurilor speciale de investigație, iar rezultatele au fost preluate prin încheierea judecătorului de instrucție din 29 decembrie 2021, care au avut la baza acuzații penale privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.1 Codul Penal coruperea activă, adică promisiunea și darea, personal, unei persoane publice, de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, fapt ce urmează a fi apreciat drept un act care presupune „o notificare oficială, venită din partea autorităților competente”, urmată de o repercusiuni importante.

Astfel că art. 63 alin. (1¹) Cod de procedură penală reprezintă în sine o excepție de la art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală, excepția constând în faptul că în cazul în care față de o persoană există anumite bănuieli rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și în raport cu aceasta sunt efectuate anumite acțiuni procedurale, care creează repercusiuni importante asupra situației persoanei, organele de urmărire penală au obligația de a recunoaște această persoană în calitate de bănuț în decurs de 5 zile din momentul de începere a primei acțiuni procedurale.

Potrivit art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă de acte procedurale prin care persoanei îi poate fi recunoscută calitatea de bănuț, excepție la cele invocate supra pot servi prevederile art. 63 alin. (1') Cod de procedură penală, în care legislatorul a stabilit anumite garanții pentru situațiile în care organele de urmărire penală desfășoară acțiuni procedurale care au consecințe importante pentru persoană, fapt care corespunde rigorilor dreptului la un proces echitabil.

În cazul în speță după efectuarea măsurilor speciale de investigație și emiterea ordinației de începerea urmăririi penale organul de urmărire penală avea obligația ca în termen de 5 zile să îl recunoască în calitate de bănuț pe Ghebos Vasile, lucru care nu a fost efectuat.

Conform dispozițiilor art. 63 alin.2 CPP, prevede că organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuț: persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate - mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi - mai mult de 6 luni.

Conform dispozițiilor art. 63 alin.4 CPP, prevede că organul de urmărire penală sau instanța de judecată, constatând că bănuiala nu s-a confirmat, este obligată să elibereze bănuțul reținut sau să revoce măsura preventivă aplicată în privința lui până la expirarea termenelor indicate în alin.(2), dispunând scoaterea lui de sub urmărire.

Prin prisma art. 63 alin. (2) Cod de procedură penală, în termen de 3 luni de la momentul atribuirii calității de bănuț lui Ghebos Vasile organul de urmărire penală urma să-l pună sub învinuire, iar dacă nu s-a încadrat în acest termen, potrivit alin. (3) al aceleiași norme procesuale, urma să dispună scoaterea acestuia de sub urmărire penală.

însă, ordonanța de scoatere de sub urmărire penală nu a fost adoptată, iar Ghebos Vasile prin ordonanța procurorului a fost pus sub învinuire la 13.10.2023, neavând nici o justificare privind întârzierea punerii acestuia sub învinuire, or, alin. (6) art. 63 Cod de procedură penală, prin hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 23.11.2010, a fost recunoscut neconstituțional, iar ulterior exclus prin Legea nr. 62 din 01.04.2011 (în vigoare din 20.04.2011).

Termenul de bănuț de 3 luni de zile al lui Ghebos Vasile a expirat de drept, potrivit materialelor cauzei circumstanțelor cauzei, la data de 22 martie 2022, respectiv potrivit dispozițiilor art.63 alin. (3) CPP, urma să dispună scoaterea acestuia de sub urmărire penală.

Emiterea cu întârziere a *ordonanțe de punere sub învinuire* a lui Ghebos Vasile la data de 13.10.2023 prezintă o încălcare esențială a legii procesual penale, care afectează drepturile și interesele legitime ale inculpatului, iar în baza art. 94 alin.(1) pct. 8) și alin.(2) Cod de procedură penală este nulă și, respectiv, în corespundere cu art. 251 Cod de procedură penală (*în vigoare la momentul desfășurării urmăririi penale*), devin nule și toate celelalte acte procedurale de urmărire penală. Această stare de lucruri, conduce la lipsa probelor admisibile.

Într-o astfel de interpretare, se conchide că toate *actele și acțiunile* organului de urmărire penală efectuate după expirarea termenului legal de ținere a persoanei în calitate de bănuț, sunt nule și procesul penal urmează a fi încetat.

Mai mult, actele de urmărire penală îndeplinite de către organul de urmărire penală (procuror) în perioada de după 22 martie 2022 sunt lovite de nulitate nu atât în temeiul prevederilor art. 251 Cod de procedură penală (*în vigoare la momentul desfășurării urmăririi penale*), cât în temeiul faptului că sunt contrare principiului de drept aplicat în jurisprudența națională și internațională - dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori, ce corespunde hotărârii Curții Constituționale menționate, Constituției Republicii Moldova și prevederilor CEDO.

Conform art. 332 alin.(1) Cod de procedură penală, „în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5) - 9), 285 alin.(2), precum și în cazurile prevăzute în art. 53 - 60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă”, iar conform art. 275 pct.4 9) același Cod, „urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile a intervenit termenul de prescripție, în există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală”.

Urmează de menționat că prin Legea Nr. 136 din 06-06-2024 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și a Codului contravențional) în vigoare din 07.09.20224 sancțiunea art.325 alin.1 CP a fost modificată din

se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

La moment art.325 alin.1 CP se atribuie la o infracțiune ușoară potrivit art. 16 alin.2 CP, iar potrivit art. 60 alin.1 lit.a) termenul de prescripție pentru infracțiunile ușoare este de 2 ani (în redacția legii din august 2021, când a fost comisă fapta.).

Potrivit art. Art. IV. Alint.2 din Legea Nr. 136 din 06-06-2024 pentru modificarea unor acte normative prevede că în cazul infracțiunilor sau contravențiilor săvârșite până la intrarea în vigoare a prezentei legi, calcularea termenului de prescripție se efectuează conform condițiilor și

termenelor de până la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Potrivit învinuirii formulate față de Ghebos Vasile faptele prevăzută la art. 325 alin.1 CP a avut loc la data de 11.08.2021 în intervalul de timp 12.06-12.09, fiind prescris termenul de prescripție.

În temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, urmează a fi emisă o sentință de încetare deoarece există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică:

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpaților a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare, iar la fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit, fiindu-le incriminate săvârșirea infracțiunii conform încadrărilor juridice prevăzute la art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Subsecvent, instanța respinge argumentele apărării prin cererea de încetare a procesului pe faptul existenței unor circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală a inculpatului manifestate prin formularea învinuirii pretins ca fiind incertă și neprevizibilă, care nu ar cuprinde toate tezele obligatorii expuse de art. 281 din Codul de procedură penală. Or, inclusiv în contextul terminării urmăririi penale, apărarea nu a exprimat un asemenea demers, invocând acest aspect exclusiv la faza de judecare a cauzei prin cererea sa, acțiuni care nu pot duce la anularea actului și se încadrează în prevederile art. 251² alin. (3) și (5) din Codul de procedură penală, prevederi în vigoare la momentul comunicării materialelor cauzei penale pe 27 iunie 2023, iar în același timp nu fac obiectul unei eventuale nulități absolute, invocate în temeiul art. 251¹ din același cod.

Mai mult ca atât, instanța consideră nefondate argumentele apărării privind expunerea unei învinuirii neclare, neconcrete, neprecise, declarative și prin faptul că în urma analizei actului de acuzare expus prin rechizitoriu, cât și prin ordonanța de punere sub învinuire, nu au fost stabilite asemenea incertitudini, or procurorul a stipulat toate aspectele stabilite imperativ de norma art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, inclusiv formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, dar și formei vinovăției.

Astfel, în cauza penală dată organul de urmărire penală a efectuat toate acțiunile de urmărire penală în strictă conformitate cu legislația în vigoare, nefiind admise careva încălcări care, prin prisma prevederilor art.94 și art.251 alin.(2) CPP, ar genera nulitatea actelor procedurale întocmite și acțiunilor de urmărire penală și neadmiterea acestora ca probe, în același context, toate probele utile, pertinente și concludente administrate la faza de urmărire penală au fost cercetate nemijlocit în instanța de judecată și necesită a fi apreciate și analizate prin prisma

art.101 din Codul de procedură penală.(Decizia Plenului Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 07 mai 2013, asupra recursului în interesul legii, formulat de Procurorul General)

În contextual dat, partea apărării a criticat eronat legalitatea efectuării acțiunilor de urmărire penală, în special invocând arbitrar că învinuirea înaintată inculpatului este neclară, precum și că nu este concretă, iar în același timp face o analiză părtinitoare la elementele infracțiunii incriminate în raport cu faptele real stabilite de organul de urmărire penală, or această motivație este una declarativă, combătută însuși prin textul învinuirii înaintate, care conține toate circumstanțele și elementele prevăzute în art.281 din Codul de procedură penală, precum și prin mijloacele materiale de probă administrate și cercetate în sesiunea judiciară pe acest caz, or, obligația de a denunța fapta ilicită comisă de angajații statului îi revenea inculpatului, pe care însă, acesta a ignorat-o.

Or, în învinuirea formulată este indicată perioada comiterii la data de 11 august 2021 în intervalul de timp 12:06-12:09, locul comiterii în mun. Chișinău, vinovăția sub formă de intenție directă, subiectului vizat agentului constatator, ofițer superior al Sectorului de Poliție de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al IGPF al MAI, Jardan Gheorghe și ofițerului superior al Sectorului de Poliție de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al IGPF al MAI, Pîntea Alina, care activa într-o funcție publică, urmărind scopul neatragerii la răspundere contravențională, personal, a promis, oferit și dat, agentului constatator, ofițer superior al Sectorului de Poliție de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al IGPF al MAI, Jardan Gheorghe și ofițerului superior al Sectorului de Poliție de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al IGPF al MAI, Pîntea Alina, care în virtutea prevederilor art. 123 alin.(2) din Codul penal aveau calitatea de persoană publică, abilitată în temeiul art. 6 alin. (5) al Legii nr. 283 din 28.12.2011, cu privire la Poliția de Frontieră și art. 400 alin. (3³) Cod Contravențional, cu atribuții de constatare și examinare a contravențiilor prevăzute de art. 76 Cod Contravențional, bani ce nu i se cuvin, în sumă de 200 lei, pentru ca ultimii, să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și anume, de a nu constata, examina și de a nu-l trage la răspundere pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 76¹ alin. (1) Cod contravențional (*nerespectarea măsurilor de profilaxie și prevenire a bolilor epidemice*), ce denotă suplimentar aprecierea ca nefondată a cererii apărării de încetare a procesului pe aceste argumente invocate.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatischev contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

Cât privește argumentul apărării precum că Ghebos Vasile *****, a fost pus sub învinuire după expirarea termenului de 3 luni din momentul în care a fost recunoscut în calitate de bănuț, instanța menționează că art.63 alin.(1)CPP al RM - stabilește că persoanei îi poate fi

recunoscută calitatea de bănuit doar dacă în privința acesteia a fost emis unul dintre următoarele acte procedurale: 1) procesul-verbal de reținere, 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate și 3) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit. De asemenea, potrivit pct. 3) din alin. (2) al aceluiași articol, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuit mai mult de 3 luni sau mai mult de 6 luni doar persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate.

Prin urmare, instanța reține că dispoziția art.63 alin. (1) CPP al RM prevede o listă exhaustivă de acte procedurale prin care persoana poate fi recunoscută și atribuită calitatea de bănuit.

În speță, urmărirea penală a fost începută *in rem* la 22 decembrie 2021, iar în privința lui Ghebos Vasile ***** nu a fost emis nici un act procedural prevăzut de art.63 alin.(1) CPP al RM, care să-i fi atribuit calitatea procesuală de bănuit.

De asemenea, acțiunile procedurale efectuate în cadrul urmăririi penale nu au produs repercusiuni importante pentru situația sa, astfel încât acesta trebuia să fie recunoscut în calitate de bănuit în sensul art.63 alin.(1¹) CPP al RM.

Prin urmare, la data de 13.10.2023 în privința cet. Ghebos Vasile *****a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire, incriminându-i săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.

Pe parcursul urmăririi penale, au fost efectuate un șir de acțiuni de urmărire penală, precum și investigații operative în vederea stabilirii locului aflării Ghebos Vasile *****, însă careva rezultate pozitive nu au fost obținute și locului aflării acestuia nu a fost cunoscut. Astfel, prin ordonanța din 13 octombrie /f.d.61, vol. II/ s-a dispus reținerea pentru a fi pus sub învinuire a cet. Ghebos Vasile *****, născut la *****, originar r-nul U***** și domiciliat în r-nul Ialoveni, sat. Costești, IDNP *****, studii medii, căsătorit, un copil la întreținere, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale, moldovean, cetățean al R. Moldova.

Conform informației prezentate de către Inspectoratul de Poliție nr. ***** din 26.10.2023 în privința cet. Ghebos Vasile *****, născut la *****, a fost pornit dosar de căutare nr. *****, în baza cauzei penale nr. 2021970698.

Ulterior, prin ordonanța din 13 noiembrie 2023 /f.d. 98-99, vol. II/ sa dispus suspendarea urmăririi penale din pe cauza penală nr. 2021970698, până la stabilirea locului aflării învinuitului Ghebos Vasile *****, născut la *****.

Prin ordonanța din 25 februarie 2024 s-a dispus reluarea urmăririi penale pe cauza penală nr. 2021970698, din motivul reținerii Ghebos Vasile *****, născut la *****, fapt ce se confirmă prin procesul verbal de reținere din 25.02.2024, fiindu-i comunicate drepturile și obligațiile bănuitului.

Prin urmare, în condițiile în care Ghebos Vasile *****, născut la ***** prin ordonanța procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Botanica Svetlana Godoroja-Tumuruc din 13 octombrie 2023 /f.d.119, vol. II/ și 28 februarie 2024 /f.d.130, vol. II/ a fost pus sub învinuire, fără a fi recunoscut în calitate de bănuit, alegațiile inculpatului precum că s-a încălcat termenul de menținere în calitate de bănuit, se respinge ca fiind neîntemeiat.

Este neîntemeiată și lipsită de suport juridic invocarea părții apărării faptul că, din punctul său de vedere: *potrivit art.132⁵ alin.(9) CPP (în redacția Legii la acel moment) prevede că judecătorul de instrucție poate dispune, prin încheiere motivată, folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații dintr-o cauză penală în alta doar dacă infracțiunea săvârșită este de același gen sau în privința infracțiunilor de terorism, crimă*

organizată sau infracțiunilor ce atentează la securitatea statului, dar nu mai târziu de 3 luni din momentul obținerii informației, or, potrivit art.136 alin. (7) din Codul de procedură penală în vigoare, nu există un termen imperativ stabilit de legiuitor, or careva limite privind calificare faptelor infracționale după gravitatea acestora, la folosirea rezultatelor obținute în urma efectuării unei măsuri speciale de investigație dintr-o cauză penală într-o altă cauză penală sau chiar contravențională.

În acelaș context, este neîntemeiată și lipsită de sens poziția părții apărării la invocarea extraterritorialității comiterii infracțiunii de către inculpat, or, Aeroportul Internațional Chișinău se află pe teritoriul Republicii Moldova.

Este neîntemeiată și lipsită de suport juridic invocarea părții apărării faptul că, din punctul său de vedere, a fost încălcat termenul de înaintare a învinuirii, or, consideră că urmărirea penală a fost pornită în privința persoanei și nu pe fapt, or, însuși din conținutul ordonanței de pornire a urmăririi penale este evident faptul pornirii pe fapt, calitatea de bănuț fiindu-i atribuită lui Ghebos Vasile, odată cu stabilirea bănuțelii rezonabile despre comiterea de către acesta a infracțiunii imputate, la 31 mai 2022, atunci când urmărirea penală a trecut din faza *in rem* în *in personam*, iar ulterior cu înaintarea în termenul imperativ de 3 luni a actului de acuzare.

În acest mod, instanța de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „*în afara dubiilor rezonabile*”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similitudinilor prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, iar potrivit art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către instanța de judecată.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri, ci sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător, or toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

În concordanță cu dispoziția art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, care trebuie să corespundă cu strictete dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Instanța mai subliniază că Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 18 din 22 mai 2017, pct. 70, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrar, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituțională reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” („beyond reasonable doubt”), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlătore dubiul (hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978).

Adițional, Curtea menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul in dubio pro reo, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție. (pct. 78-80 din Hotărârea CC nr. 18 din 22.05.2017).

Astfel, potrivit art. 8 din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului și ale martorului, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța constată că faptele pentru care inculpatul a fost trimis în judecată, există și au fost săvârșite de inculpatul Ghebos Vasile ***** cu vinovăția sub forma intenției.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 325 alin. (1) din Codul penal (*în redacția legii până la modificările operate prin Legea nr. 136 din 6 iunie 2024, în vigoare din 7 septembrie 2024*), pentru fapta comisă la data de **11 august 2021** în intervalul de timp 12:06-12:09 (reieșind

exclusiv din învinuirea formulată de acuzare, cu respectarea prevederilor art. 325 din Codul de procedură penală, adică numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu).

Prin urmare, instanța de judecată consideră că fapta infracțiunii s-a demonstrat la caz prin probele administrate, inclusiv răspunsul IGPF al MAI nr. 35/19-2/3502 din 11 octombrie 2021 s-a constatat că în privința lui Ghebos Vasile, nu au fost întocmite procese-verbale cu privire la contravenție conform art. 76¹ Cod contravențional. Conform procesului verbal de examinare din 26 ianuarie 2022 potrivit căruia s-a efectuat cercetarea cazierului contravențional eliberat cetățeanului Ghebos Vasile *****, născut la *****, conform căruia se constată că în perioada de timp 01.01.2020-01.10.2021, nu au fost înregistrate careva contravenții comise de Ghebos Vasile *****.

La fel, procesul-verbal de cercetare din 26 ianuarie 2022 conform căruia s-a efectuat cercetarea Extrasului din Sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră nr. 35/7-4-414 din 24.01.2022. În cadrul cercetării s-a constatat că: La data de 04.08.2021, ora 21:05:59, cet. Ghebos Vasile, născut la *****, a traversat frontiera RM prin Aeroportul Internațional Chișinău pe sensul de «intrare», fiind plasat în regim de autoizolare.

Totodată potrivit stenogramei și înregistrărilor audio-video se constată, că la data de 11.08.2021, în intervalul de timp 12:06-12:09, în biroul predestinat controlului în linia II din incinta Aeroportului Internațional Chișinău, amplasat pe adresa mun. Chișinău bd. Dacia 80/3 intră polițista de frontieră Pîntea Alina însoțită de o persoană de gen masculin fiind identificat ca Ghebos Vasile, născut la 11.04.1976. În același birou sunt prezenți și polițiștii de frontieră Jardan Gheorghe și Ursachi Gheorghe. Ulterior Ghebos Vasile discută cu Pîntea Alina și îi explică motivele încălcării regimului de autoizolare. La întrebarea Alinei Pîntea către Ghebos Vasile *ce propune*, acesta a comunicat că *propune să le lase de o cafea*, după care Ghebos Vasile *scoate din portofel mijloace financiare în sumă neidentificată asemănătoare cu lei moldovenesti și le pune în locul arătat de Pîntea Alina*. Ulterior Ghebos Vasile a primit actele și a ieșit din birou.

Subsecvent în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Cu privire la încadrarea juridică privind infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Astfel, prin *corupere activă* se înțelege acțiunile intenționate ale oricărei persoane care promite, oferă sau acordă un avantaj, bunuri, bani, valori, prestări servicii, ce nu i se cuvin unei persoane cu funcții de răspundere ca agent public, direct sau prin mijlocitor, pentru ca acest agent public să acționeze sau să se abțină de a acționa în exercițiul funcțiunii sale oficiale în

favoarea făptuitorului sau de a obține de la autorități distincții, funcții, piețe de desfacere sau o altă decizie favorabilă pentru sine sau pentru altă persoană.

Instanța constată că, inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

La caz, prin acțiunile inculpatului au fost lezate relațiile sociale enunțate la alineatul precedent.

Obiectul material sau *imaterial* al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile sau avantajele, sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice. Prin „*bunuri*” se are în vedere, printre altele: semnele bănești autentice, valorile mobiliare de stat autentice alte titluri de valoare.

La caz, obiectul material al infracțiunii constă remunerația ilicită, exprimată prin bunuri mijloace bănești în sumă de 200 lei.

Remunerația ilicită poate consta în: bunuri, servicii, privilegii, avantaje, sub orice formă, în toate cazurile având un caracter gratuit. Astfel, este important ca remunerația să nu i se cuvine persoanei publice, adică nu-i este legal datorată. De altfel remunerația ilicită trebuie să constituie un contra echivalent al conduitei pe care persoana publică se angajează să o aibă, adică al îndeplinirii sau neîndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care se exprimă în mod alternativ prin următoarele trei modalități normative:

1) promisiunea unei persoane publice ori unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin;

2) *oferirea* unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin;

3) *darea* unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

În acest context, termenul *oferirea* înseamnă o propunere însoțită de prezentarea obiectului coruperii sau punerea lui (a obiectului) la dispoziția funcționarului corupt (spre exemplu, arătarea plicului, „uitarea” banilor printre unele documente transmise funcționarului etc.). Oferta trebuie să pornească din inițiativă particularului, să fie voluntară și spontană; oferta trebuie să fie reală și să se materializeze într-o acțiune a celui care corupe activ funcționarul public. Ca și în cazul promisiunii, la oferirea de bani, bunuri nu are semnificație faptul primirii ofertei, fiind suficientă înaintarea ei de către corupători. În cazul în care persoana cu funcție de răspundere respinge oferta, nu are loc infracțiunea de corupere pasivă, realizându-se, însă, fapta de corupere activă.

Astfel, *darea* de bani constă în acțiunea corupătorului de a înmâna, a preda celui corupt aceste valori; ea implică, în mod necesar, acțiunea corelativă a celui corupt de a le primi. Este indiferent dacă banii sau folosul au fost date din proprie inițiativă sau cedând la solicitările funcționarului. De asemenea, nu interesează săvârșirea coruperii active dacă „darea” are ca efect un transfer de proprietate valabil. Actul infracțional de dare de bani, bunuri, alte avantaje poate fi realizat personal de făptuitor, adică direct sau prin mijlocitor (intermediar) - indirect, fapt care nu are relevanță pentru existența infracțiunii de corupere activă. Pentru existența infracțiunii de corupere activă este suficientă activitatea de transmitere a banilor, valorilor sau altor foloase, fără a fi necesară și îndeplinirea actului pentru care s-au dat aceste valori.

În speță, latura obiectivă s-a realizat prin acțiuni active din partea lui Ghebos Vasile ***** manifestate prin oferirea și darea mijloacelor bănești ce nu i se cuvin persoanei publice, în

vederea determinării agentului constator, ofițer superior al Sectorului de Poliție de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al IGPF al MAI, Jardan Gheorghe și ofițerului superior al Sectorului de Poliție de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al IGPF al MAI, Pîtea Alina, urmărind scopul neatragerii la răspundere pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 76¹ alin. (1) Cod contravențional (*nerespectarea măsurilor de profilaxie și prevenire a bolilor epidemice*).

Inițiativa oferirii, dării aparține corupătorului, fiind un act unilateral al corupătorului. De aceea, pentru aplicarea răspunderii conform art. 325 alin. (1) din Codul penal, nu importă dacă destinatarul oferirii o acceptă sau o respinge. Este suficientă realizarea oferirii, dării de către corupător. Oferirea trebuie să implice un caracter precis, concretizat într-o acțiune efectivă, reală, nu însă imaginară. Este suficient ca oferirea să fie inteligibilă pentru persoana interesată, care, cunoscând nuanțele relevante, să fie în situația de a-i înțelege semnificația.

Infrațiunea specificată reprezintă o *infrațiune formală*, și se consideră consumată din momentul oferirii și dării recompensei ilicite.

Latura subiectivă a infrațiunii analizate se caracterizează prin intenție directă. Motivele infrațiunii în cauză se exprimă în năzuința făptuitorului de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Scopul infrațiunii, prevăzută în art. 325 alin. (1) din Codul penal este unul special, care poate adopta oricare din următoarele patru forme: - *Scopul îndeplinirii*-în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă-de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; - *Scopul neîndeplinirii*- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă-de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; - *Scopul întâzierii îndeplinirii*-în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă-de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; - *Scopul grăbirii îndeplinirii*- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă-de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză.

Această listă este una exhaustivă și nu poate include alte forme, iar pentru aplicarea răspunderii conform art.325 alin. (1) din Codul penal nu este obligatorie realizarea scopului sus-menționat.

Făptuitorul trebuie să cunoască că remunerația ilicită, pe care o promite, oferă sau o dă unei persoane publice sau unei persoane publice străine, nu se cuvin, ci reprezintă contra echivalentul pentru a-l determina să acționeze în interesul său sau al persoanelor pe care le reprezintă.

Suplimentar, în acord cu alin.(2) art. 123 din Codul penal, prin „*persoană publică*” se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Pentru existența infrațiunii specificate, este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să fie realizate de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale. Se are în vedere că acțiunile în cauză aparțin de sfera atribuțiilor de serviciu sau de competența

respectivului factor de decizie.

La caz, instanța apreciază că, inculpatul Ghebos Vasile ***** a săvârșit infracțiunea de corupere activă manifestată prin intenție directă având scopul de neîndeplinire a în interesul acesteia de către angajatul poliției a unei acțiuni contrar funcției sale, și anume a oferit și dat mijloace financiare angajaților poliției, care activau în calitate de ofițer de patrulare în cadrul INSP al IGP a MAI, care are statut de persoană publică în vederea neatragerii la răspundere contravențională pentru încălcarea RCR.

Subiectul, infracțiunii specificate la art. 325 alin. (1) din Codul penal este: 1) persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. Nu se cere ca subiectul să aibă vreo calitate specială.

La caz, conform informației din extrasul din Registrul de Stat al Populației, instanța a stabilit cu certitudine că inculpatul Ghebos Vasile ***** este născut pe ***** /f.d.204, vol. I/ nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog, și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

În drept, instanța indică că fapta inculpatului, privind coruperea activă adică, oferirea și darea personal, unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale s-au contrar acesteia, întrunește corect elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal (*în redacția modificărilor operate prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024*).

Așadar, instanța de judecată consideră că Ghebos Vasile ***** poate fi condamnat pentru comiterea infracțiunilor incriminate, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul Ghebos Vasile ***** a săvârșit fapta pentru care a fost acuzat și a comis-o cu vinovăție sub forma intenției directe.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cauzelor penale și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptelor, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Ghebos Vasile ***** la răspundere penală, conform componentelor de infracțiuni incriminate.

Cu privire la aplicarea prescripției pentru tragerea la răspundere penală.

De către acuzatorul de stat Pavel Vinițchi în dezbaterile judiciare a fost solicitat de a-l recunoaște vinovat pe *Ghebos Vasile ****** în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) din Codul penal, prin aplicarea art.10 Cod penal solicită aplicarea unei pedepse sub forma de amenda în mărime de 1500 u.c

*Apărătorul Cernolev Ion, care acționează în interesele inculpatului Ghebos Vasile ****** în dezbaterile judiciare, a invocat că conform art. 332 alin.(1) Cod de procedură penală, ”în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5) - 9), 285 alin.(2), precum și în cazurile prevăzute în art. 53 - 60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă”, iar conform art. 275 pct.4 9) același Cod, ”urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile a intervenit termenul de prescripție, în există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală”. În temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat emiterea sentinței de încetare deoarece

există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

În continuare, instanța precizează că în fapt, conform probelor administrate infracțiunea a fost considerată consumată real la data de 11 august 2021, iar componența de infracțiune prevăzută la art. 325 alin. (1) din Codul penal, *(în redacția legii până la modificările operate prin Legea nr. 136 din 6 iunie 2024, în vigoare din 7 septembrie 2024)*, stabilește în prezent o sancțiune principală exclusiv se pedepsește cu închisoare de pînă la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale.

În continuare, instanța de judecată conchide că art. 325 alin. (1) din Codul penal *(în redacția modificărilor operate prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024)*, instanța constată că persoanele care cad sub incidența normei incriminatoare, riscă o pedeapsă cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale.

În corespundere cu art. 10 Cod penal, (1) *Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.*

(2) *Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.*

Prin urmare, instanța constată, că prin prisma modificărilor operate în Codul penal prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța va aplica prevederile Legii în vigoare la data pronunțării prezentei sentinței, care prevedea o pedeapsă mai ușoară și ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea.

La rândul său, conform art. 16 alin. (2) din Codul penal, se consideră infracțiuni ușoare faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 2 ani inclusiv, astfel încât inculpatului i se incriminează o infracțiune ușoară.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal, persoana *se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.*

Instanța mai statuează că potrivit art. 53 lit. g) din Codul penal, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazul prescripției de tragere la răspundere penală.

În aspect procesual, reieșind din condițiile art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă *fără stabilirea pedepsei*, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau *al expirării termenului de prescripție.*

În subsidiar, potrivit alin. (6) din art. 389 al Codului de procedură penală, la adoptarea sentinței de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, a sentinței de condamnare *fără stabilirea pedepsei*, instanța *argumentează în baza căror temeiuri, prevăzute de Codul penal*, adoptă sentința dată.

Pe cale de consecință, instanța atestă că fapta prejudiciabilă a fost constatată și a fost comisă de către Ghebos Vasile ***** cu exactitate sub aspectul unei infracțiuni consumată la 11 august 2021, ce reiese conform probelor cercetate nemijlocit în instanța de judecată și apreciate

prin prezenta sentință, iar din momentul săvârșirii infracțiunii instanța a stabilit că a trecut o perioadă de timp mai mare de 2 ani.

În acest context, instanța relevă că potrivit art. 60 alin. (2) – (5) din Codul penal, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată, iar în cazul săvârșirii de către persoană a unei noi infracțiuni, prescripția se calculează pentru fiecare infracțiune separat.

Concomitent, prescripția se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani, calcularea prescripției în acest caz începând din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi.

De asemenea, curgerea prescripției *se suspendă* dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată și în aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării, însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă de la data săvârșirii infracțiunii au trecut 25 de ani și prescripția nu a fost întreruptă prin săvârșirea unei noi infracțiuni.

În aceste condiții, instanța mai relevă că potrivit prevederilor art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se opinează spre liberarea de pedeapsă penală a inculpatului, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, iar din conținutul normei substanțiale prevăzute la art. 60 alin. (1) din Codul penal, se statuează spre liberarea de răspundere penală a persoanei.

Din aceste considerente, instanța conchide că în conformitate cu art. 89 alin. (1) din Codul penal, prin liberare de pedeapsa penală se înțelege eliberarea persoanei care a săvârșit o infracțiune de la executarea reală, parțială sau totală, a pedepsei penale pronunțate prin hotărârea instanței de judecată, iar prin liberarea de răspundere penală, în conformitate cu prevederile art. 53 coroborat cu art. 60 din Codul penal, se susține teza stingerii dreptului statului de a mai pedepsi și a obliga infractorul să suporte consecințele faptei sale.

În acest mod, liberarea de răspundere penală a persoanei constituie o circumstanță care *ameliorează într-un sens mai larg situația persoanei* ce a comis infracțiunea, astfel fiind mai incidentă în speță aplicarea instituției liberării de răspundere penală.

Astfel, din materialele cazului, instanța reține că inculpatul nu s-a sustras de la urmărirea penală sau de la instanță, iar în privința sa nu atestă în cauza penală alte hotărâri definitive privind săvârșirea altor infracțiuni de la momentul comiterii faptei constatate în acest caz și până la momentul emiterii prezentei sentințe, iar mai mult, fiind analizat Portalul Național al Instanțelor de Judecată, expus pe pagina oficială <https://instante.justice.md/>, nu se atestă alte cauze penale cu participarea în calitate de inculpat a lui Ghebos Vasile ***** și respectiv nu sunt incidente prevederile alin. (8) din art. 60 din Codul penal, motiv pentru care instanța va emite o sentință de condamnare în privința inculpatului Ghebos Vasile *****, fără a-i fi aplicată o pedeapsă penală, reieșind din prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală și cu liberarea de răspundere penală a acesteia, conform art. 60 alin. (1) din Codul penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Cu privire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventivă ce se va aplica inculpatei până când sentința va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul și apărătorul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatei.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul Ghebos Vasile ***** nu se află sub imperiul vreunei măsuri preventive, iar prin prezenta sentință nu i-a fost stabilită o sancțiune care urmează a fi executată, motiv pentru care, instanța nu consideră eficient aplicarea unei măsuri preventive la caz.

Cu referire la cheltuielile judiciare și latura civilă.

Cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține, că potrivit rechizitoriului, dar și de către acuzatorul de stat în dezbateri judiciare nu au fost solicitate încasarea mijloacelor bănești cu titlu de cheltuieli judiciare, în legătură cu instrumentarea cauzei penale, iar o parte civilă la infracțiunea în cauza penală pendinte nu figurează.

Cu privire la mijloacele materiale de probă nu sunt.

În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolelor 53 și 60 din Codul penal, 162, 384-389, 392-395, 397 și 437 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovată Ghebos Vasile ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Conform prevederilor art. 60 alin. (1) din Codul penal și art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se liberează Ghebos Vasile ***** de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Măsura preventivă în privința lui Ghebos Vasile ***** nu a fost aplicată în faza judecării cauzei penale.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

**Președintele ședinței,
Judecător**

Tatiana Postolachi

Copia corespunde originalului,
Judecător
Postolachi

Tatiana